

ДИРЕКТИВА 2009/44/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 6 май 2009 година

за изменение на Директива 98/26/ЕО относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа и на Директива 2002/47/ЕО относно финансовите обезпечения по отношение на свързаните системи и вземанията по кредити

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ установи режим, при който се гарантира окончателността на нарежданията за превод и нетирането, както и изпълнимостта на обезпеченията по отношение както на национални, така и на чуждестранни участници в сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа.
- (2) В доклада за оценка на Комисията от 7 април 2006 г. относно Директива 98/26/ЕО относно окончателност на сетълмента бе направено заключението, че Директива 98/26/ЕО функционира добре като цяло. В доклада се изтъква, че може да се осъществяват някои важни промени в областта на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа и се прави заключението, че съществува необходимост от изясняване и опростяване на Директива 98/26/ЕО.
- (3) Все пак основната промяна се състои в увеличавания се брой връзки между системите, които по времето на изготвяне на Директива 98/26/ЕО работеха почти изцяло на национално равнище и независимо една от друга. Тази промяна представлява една от последиците от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти ⁽⁵⁾, както и от Европейския кодекс на поведение при клиринг и сетълмент. С цел адаптирането към това

развитие следва да бъдат изяснени понятието оперативна съвместима система, както и отговорността на системните оператори.

- (4) С Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾ беше създадена единна законодателна рамка на Общността за презграничното използване на финансови обезпечения и така бяха премахнати повечето от формалните изисквания, традиционно налагани върху споразуменията за обезпечение.
- (5) Европейската централна банка реши да въведе вземанията по кредити като допустим вид обезпечения за кредитни операции в Евросистемата, считано от 1 януари 2007 г. С цел да увеличи икономическото въздействие от използването на вземания по кредити, Европейската централна банка препоръча разширяване на приложното поле на Директива 2002/47/ЕО. В доклада за оценка на Комисията от 20 декември 2006 г. относно Директивата относно финансовите обезпечения (2002/47/ЕО) този въпрос беше разглеждан и беше подкрепено становището на Европейската централна банка. Използването на вземания по кредити ще разшири съвкупността от наличните видове обезпечения. Освен това по-нататъшната хармонизация в областта на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа ще допринесе допълнително за постигането на условия на равнопоставеност за кредитните институции във всички държави-членки. Ако използването на вземанията по кредити като обезпечение бъде допълнително улеснено, потребителите и длъжниците също биха имали полза от това, тъй като използването на вземанията по кредити като обезпечение в крайна сметка би довело до по-засилена конкуренция и по-широк достъп до кредитиране.
- (6) За да се улесни използването на вземания по кредити, е важно да се премахнат или забранят всички административни правила, като задълженията за уведомяване и регистрация, които биха направили трудно осъществими прехвърлянията на вземания по кредити. Също така, за да не се подлага на риск положението на обезпечените лица, длъжниците следва да могат да направят действителен отказ от правата си на прихващане спрямо кредиторите. Този принцип следва да се прилага и за необходимостта от въвеждане на възможност длъжникът да се откаже от прилагането на правилата за банковата тайна, тъй като в противен случай получената от обезпеченото лице информация би могло да бъде недостатъчна за правилната оценка на стойността на съответните вземания по кредити. Тези разпоредби не следва да засягат Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 216, 23.8.2008 г., стр. 1.⁽²⁾ Становище от 3 декември 2008 г. (все още не публикувано в Официален вестник).⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 18 декември 2008 г. (все още не публикувано в Официален вестник) и решение на Съвета от 27 април 2009 г.⁽⁴⁾ ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45.⁽⁵⁾ ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.⁽⁶⁾ ОВ L 168, 27.6.2002 г., стр. 43.⁽⁷⁾ ОВ L 133, 22.5.2008 г., стр. 66.

- (7) Държавите-членки не са се възползвали от възможността съгласно член 4, параграф 3 от Директива 2002/47/ЕО да не прилагат правото на придобиване от обезпеченото лице. Ето защо тази разпоредба следва да бъде заличена.
- (8) Директиви 98/26/ЕО и 2002/47/ЕО следва да бъдат съответно изменени.
- (9) В съответствие с точка 34 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество ⁽¹⁾ държавите-членки се насърчават да изготвят за себе си и в интерес на Общността собствени таблици, които, доколкото е възможно, илюстрират съответствието между настоящата директива и мерките за нейното транспониране, и да ги направят обществено достояние,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА

Член 1

Изменения на Директива 98/26/ЕО

Директива 98/26/ЕО се изменя, както следва:

1. Съображение 8 се заличава.
2. Вмъква се следното съображение:

„(14а) като имат предвид, че националните компетентни органи или надзорните органи следва да гарантират, че към момента на въвеждане в оперативни съвместимите системи, операторите на системите, които създават оперативни съвместимите системи, са постигнали, доколкото това е възможно, споразумение относно общи правила. Националните компетентни органи и надзорните органи следва да гарантират, че правилата относно момента на въвеждане в оперативни съвместими системи са съгласувани, доколкото това е възможно и необходимо, за да се избегне правна несигурност в случай на неизпълнение от страна на някоя от участващите системи.“;

3. Вмъква се следното съображение:

„(22а) като имат предвид, че при оперативни съвместими системи липсата на съгласуване относно приложимите правила за момента на въвеждане и неотменимост може да изложи участниците в една система или дори самия системен оператор на непреки последици от неизпълнение в рамките на друга система. За да се ограничи системният риск, е желателно да се предвиди, че системните оператори на оперативни съвместими системи съгласуват правилата относно момента на въвеждане и неотменимост в оперираните от тях системи.“;

4. Член 1 се изменя, както следва:

- a) в буква а) думата „екю“ се заменя с думата „евро“;
- b) в буква в) второто тире се заменя със следното:

„— операции на централните банки на държавите-членки или на Европейската централна банка в качеството им на централни банки.“

5. Член 2 се изменя, както следва:

- a) буква а) се изменя, както следва:

- i) първото тире се заменя със следното:

„— между трима или повече участници, без да се включват системният оператор на тази система, евентуален посредник в сетълмента, евентуален основен контрагент, евентуална клирингова къща или евентуален непряк участник, с общи правила и стандартизирани споразумения за клиринг, посредством основен контрагент или не, или за изпълнение на нареждания за преводи между участниците.“;

- ii) добавя се следната алинея:

„Споразумение, сключено между оперативни съвместими системи, не представлява система.“;

- b) в буква б) първо и второ тире се заменят със следното:

„— кредитна институция съгласно определението в член 4, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции (преработена) (*), включително институциите, изброени в член 2 от посочената директива,

— инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти (**), освен институциите, изброени в член 2, параграф 1 от посочената директива,

(*) ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

(**) ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.“;

- v) буква е) се изменя, както следва:

- i) първата алинея се заменя със следното:

„д) „участник“ означава институция, основен контрагент, посредник в сетълмент, клирингова къща или системен оператор.“;

(1) ОВ С 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

- ii) третата алинея се заменя със следното:

„Дадена държава-членка може да реши, че за целите на настоящата директива непряк участник може да бъде смятан за участник, ако това е обосновано от съображения, свързани със системен риск. Когато даден непряк участник се счита за участник въз основа на съображения, свързани със системен риск, това не ограничава отговорността на участника, чрез когото непрекият участник подава нареждания за превод към системата.“;

- г) буква ж) се заменя със следното:

„ж) „непряк участник“ означава институция, основен контрагент, посредник в сетълмент, клирингова къща или системен оператор, които се намират в договорни отношения с участник в системата, изпълняваща нареждания за превод, които позволяват на непреките участници да подават нареждания за превод чрез системата, при условие че непрекият участник е известен на системния оператор;“

- д) буква з) се заменя със следното:

„з) „ценни книжа“ означава всички инструменти, посочени в раздел В от приложение I към Директива 2004/39/ЕО;“

- е) в буква и) първото тире се заменя със следното:

„— всяко нареждане на участник да предостави на разположение на получателя парична сума чрез записване по сметките на кредитна институция, централна банка, основен контрагент или посредник в сетълмента или всяко друго нареждане, водещо до поемане или изпълнение на задължение за плащане съгласно предвиденото в правилата на системата, или“;

- ж) буква л) се заменя със следното:

„л) „сметка за сетълмент“ означава сметка в централна банка, посредник в сетълмента или основен контрагент, използвана за съхраняване на парични средства или ценни книжа и за сетълмент по сделки между участници в системата;“

- з) буква м) се заменя със следното:

„м) „обезпечение“ означава всички реализуеми активи, включително, без ограничение, финансовото обезпечение, посочено в член 1, параграф 4, буква а) от Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2002 г. относно финансовите обезпечения (*), предоставено като залог (включително пари, предоставени като залог), в рамките на споразумение с уговорка за обратно изкупуване или друго подобно споразумение, или по друг начин, с цел обезпечаване на права и задължения,

които могат да възникнат във връзка със система, или предоставени на централните банки на държавите-членки или на Европейската централна банка;

(*) ОВ L 168, 27.6.2002 г., стр. 43.“;

- и) добавят се следните букви:

„н) „работен ден“ обхваща сетълмент както през деня, така и през нощта, и включва всички събития, настъпили по време на работния цикъл на системата;

о) „оперативно съвместими системи“ означават две или повече системи, чиито системни оператори са сключили помежду си споразумение, предвиждащо изпълнение на нареждания за превод между различните системи;

п) „системен оператор“ означава субект или субекти, които носят юридическа отговорност за функционирането на дадена система. Системният оператор може да действа и като посредник в сетълмента, основен контрагент или клирингова къща.“

6. Член 3 се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Нарежданията за превод и нетирането имат правно действие и задължителна сила за трети лица, дори и при процедура по несъстоятелност спрямо участник, при условие че нарежданията за превод са въведени в системата преди момента на откриване на процедура по несъстоятелност съгласно определението на член 6, параграф 1. Това се прилага дори при процедура по несъстоятелност срещу участник (в дадената система или в оперативно съвместима система) или срещу системния оператор на оперативно съвместима система, който не е участник.“

Когато нарежданията за превод са въведени в система след момента на откриване на процедура по несъстоятелност и се изпълняват в рамките на работния ден, съгласно предвиденото в правилата на системата, през който е била открита тази процедура, те имат правно действие и задължителна сила за трети лица, само ако системният оператор може да докаже, че към момента, в който нарежданията за превод са станали неотменими, не е знаел, нито е бил длъжен да знае за откриването на тази процедура.“;

- б) добавя се следният параграф:

„4. При оперативно съвместимите системи всяка от системите определя в свои собствени правила момента на въвеждане в системата, така че да гарантира, доколкото е възможно, че правилата на съответните оперативно съвместими системи са съгласувани в това отношение. Освен ако в правилата на всички системи, от които е съставен оперативно съвместимият механизъм, изрично не е предвидено друго, правилата на дадена система относно момента на въвеждане не се засягат от правилата на другите системи, с които тя е оперативно съвместима.“

7. Член 4 се заменя със следното:

„Член 4

Държавите-членки могат да предвидят, че откриването на процедура по несъстоятелност срещу участник или системен оператор на оперативно съвместима система не пречи използването на налични по сметката за сепаратив на този участник парични суми или ценни книжа за покриване на задълженията му в системата или в оперативно съвместима система през работния ден на откриване на процедурата по несъстоятелност. Освен това държавите-членки могат да предвидят използването на подобно кредитно улеснение на участника, свързано със системата, срещу предоставянето на налично и съществуващо обезпечение за покриване на задълженията на този участник в системата или в оперативно съвместима система.“

8. В член 5 се добавя следната алинея:

„При оперативно съвместимите системи, всяка от системите определя в свои собствени правила момента на неотменимост, така че да гарантира доколкото е възможно, че правилата на всички оперативно съвместими системи са съгласувани в това отношение. Освен ако в правилата на всички системи, от които е съставен оперативно съвместимият механизъм, изрично не е предвидено друго, правилата на дадена система относно момента на неотменимост не се засягат от правилата на другите системи, с които тя е оперативно съвместима.“

9. Член 7 се заменя със следното:

„Член 7

Процедурите по несъстоятелност нямат обратно действие по отношение на правата и задълженията на участниците, произтичащи от или свързани с тяхното участие в системата преди момента на откриване на такава процедура съгласно определението в член 6, параграф 1. Това се прилага, *inter alia*, по отношение на правата и задълженията на участник в оперативно съвместима система или системен оператор на оперативно съвместима система, който не е участник.“

10. Член 9 се заменя със следното:

„Член 9

1. Правата на системен оператор или на участник върху обезпечение, предоставено им във връзка със система или с оперативно съвместима система, и правата на централните банки на държавите-членки или на Европейската централна банка върху обезпечението, което им е предоставено, не се засягат от процедури по несъстоятелност срещу:

- участника (в съответната система или в оперативно съвместима система),
- системния оператор на оперативно съвместима система, който не е участник,

в) контрагент на централни банки на държавите-членки или на Европейската централна банка, или

г) всяко трето лице, което предоставя обезпечението.

Такова обезпечение може да бъде използвано за удовлетворяване на тези права.

2. Когато ценни книжа, включително права по такива, са предоставени като обезпечение на участниците, системните оператори или на централните банки на държавите-членки или на Европейската централна банка, както е посочено в параграф 1, и тяхното право или това на посочено от тях лице, посредник или трето лице, действащи от тяхно име във връзка с ценните книжа е законно регистрирано в регистър, счетоводна система или централен депозитар, намиращи се в държава-членка, определянето на правата на такива лица като държатели на обезпечението във връзка с тези ценни книжа се урежда от законодателството на тази държава-членка.“

11. Член 10 се заменя със следното:

„Член 10

1. Държавите-членки определят системите и съответните системни оператори, които ще бъдат включени в приложното поле на настоящата директива, уведомяват Комисията за тях и информират Комисията за избраните от тях в съответствие с член 6, параграф 2 институции.

Системният оператор посочва на държавата-членка чие право е приложимо спрямо участниците в системата, включително спрямо евентуалните непреки участници, както и всяка промяна, свързана с участниците.

В допълнение към посоченото по втората алинея държавите-членки може да налагат изисквания за надзор или одобряване на системите, попадащи под тяхната юрисдикция.

При поискване от всеки, който има законен интерес, дадена институция информира за системите, в които тя участва, и предоставя информация за основните правила, уреждащи функционирането на тези системи.

2. Система, определена преди влизането в сила на националните разпоредби за изпълнение на Директива 2009/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. за изменение на Директива 98/26/ЕО относно окончателността на сепаратива в платежните системи и в системите за сепаратив на ценни книжа и на Директива 2002/47/ЕО относно финансовите обезпечения по отношение на свързаните системи и вземанията по кредити (*), продължава да се счита за такава за целите на настоящата директива.

Нареждания за превод, въведени в система преди влизането в сила на националните разпоредби за изпълнение на Директива 2009/44/ЕО, но сетълментът по които се изпълнява след този момент, се считат за нареждания за превод за целите на настоящата директива.

(*) ОВ L 146, 10.6.2009 г., стр. 37“

Член 2

Изменения на Директива 2002/47/ЕО

Директива 2002/47/ЕО се изменя, както следва:

1. Съображение 9 се заменя със следното:

„(9) С цел да се ограничи административната тежест за страните, използващи финансово обезпечение, попадащо в приложното поле на настоящата Директива, единственото условие за действителност по отношение на страните, което националното законодателство може да постави по отношение на финансовото обезпечение е то да бъде под контрола на обезпеченото лице или на лице, действащо от негово име, без по този начин да се изключват обезпечителните техники, при които на обезпечителя е позволено да замени обезпечението или да оттегли дадено в повече обезпечение. Настоящата директива не следва да забранява на държавите-членки да изискват вземанията по кредити да се предоставят чрез включване в списък с вземания.“

2. Съображение 20 се заменя със следното:

„(20) Настоящата директива не засяга действието и последиците от договорните условия на финансовите инструменти или вземанията по кредити, предоставени като финансово обезпечение, като права, задължения или други условия, съдържащи се в условията за издаване на такива инструменти, или всякакви други права, задължения или други условия, които се прилагат между издателите и държателите на такива инструменти или между длъжника и кредитора на такива вземания по кредити.“

3. Добавя се следното съображение:

„(23) Настоящата директива не засяга правата на държавите-членки да налагат правила, за да гарантират ефективността на споразуменията за финансови обезпечения по отношение на трети лица във връзка с вземанията по кредити.“

4. Член 1 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 буква б) се заменя със следното:

„б) централна банка, Европейската централна банка, Банката за международни разплащания, международни банки за развитие, както е посочено в приложение VI, част 1, раздел 4 от Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции (преработена) (*), Международния валутен фонд и Европейската инвестиционна банка;

(*) ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.“

б) в параграф 2, буква в) подточки i)-iv) се заменят със следното:

„i) кредитна институция съгласно определението в член 4, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО, включително институциите, посочени в член 2 от същата директива;

ii) инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти (*);

iii) финансова институция съгласно определението в член 4, параграф 5 от Директива 2006/48/ЕО;

iv) застрахователно предприятие съгласно определението в член 1, буква а) от Директива 92/49/ЕО на Съвета от 18 юни 1992 г. относно координирането на законите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането (Трета директива за застраховането, различно от животозастраховането) (**), и застрахователно предприятие в областта на животозастраховането съгласно определението в член 1, параграф 1, буква а) от Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно животозастраховането (***);

(*) ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.

(**) ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1.

(***) ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1.“;

в) в параграф 4 буква а) се заменя със следното:

„а) Финансовото обезпечение, което трябва да бъде предоставено, се състои от парични средства, финансови инструменти или вземания по кредити.“;

г) в параграф 4 се добавя следната буква:

„в) Държавите-членки могат да изключат от приложното поле на настоящата директива вземанията по кредити, когато длъжникът е потребител съгласно определението в член 3, буква а) от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити (*), или микро- или малко предприятие съгласно определението в член 1 и член 2, параграфи 2 и 3 от приложението към Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определянето на микро-, малки и средни предприятия (**), освен в случаите когато обезпеченото лице или лицето, което предоставя обезпечение под формата на такива вземания по кредити, е една от институциите, посочени в член 1, параграф 2, буква б) от настоящата директива.

(*) ОВ L 133, 22.5.2008 г., стр. 66.

(**) ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36.“;

д) параграф 5 се изменя, както следва:

i) във втора алинея се добавя следното изречение:

„По отношение на вземания по кредити включването на вземанията в списък, предоставен на обезпеченото лице в писмена форма или по друг законоустановен начин е достатъчно за индивидуализиране на вземането по кредит и за доказване на факта на предоставяне на вземането като финансово обезпечение между страните.“;

ii) след втора алинея се вмъква следната алинея:

„Без да се засягат разпоредбите на втора алинея, държавите-членки могат да предвидят, че включването в списък на вземанията, представен на обезпеченото лице в писмена форма или по друг равностоеен законоустановен начин, също е достатъчно за индивидуализирането и за доказването на факта на предоставяне на вземането като финансово обезпечение пред длъжника или трети лица.“

5. Член 2 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) букви б) и в) се заменят със следното:

„б) „споразумение за прехвърляне на финансово обезпечение“ означава споразумение, включително споразуменията с уговорка за обратно изкупуване, по силата на което обезпечителят прехвърля изцяло собствеността или пълните права върху финансовото обезпечение на обезпеченото лице, с цел обезпечаване или гарантиране по друг начин на изпълнението на съответните финансови задължения;

в) „споразумение за предоставяне на финансово обезпечение под формата на залог“ означава споразумение, съгласно което обезпечителят предоставя финансово обезпечение под формата на залог на или в полза на обезпеченото лице, и съгласно което при учредяване на правото на залог обезпечителят запазва пълното или ограниченото право на собственост или пълните права върху финансовото обезпечение;“

ii) добавя се следната буква:

„о) „вземания по кредит“ означава парични вземания, произтичащи от споразумение, по силата на което кредитна институция по смисъла на член 4, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО, включително изброените в член 2 от посочената директива институции, отпуска кредит под формата на заем.“;

б) в параграф 2 второто изречение се заменя със следното:

„Всяко право на заместване, право на оттегляне на дадено в повече финансово обезпечение в полза на обезпечителя, или в случай на вземания по кредити, правото на събиране на постъпленията от тях до ново нареждане, не

засяга финансовото обезпечение, което е било предоставено на обезпеченото лице по смисъла на настоящата директива.“

6. Член 3 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавят следните алинеи:

„Без да се засяга член 1, параграф 5, когато като финансово обезпечение се предоставят вземания по кредит, държавите-членки не обуславят възникването, действителността, сключването, реда, изпълнимостта или допустимостта като доказателство на такова финансово обезпечение, от изпълнението на някакво формално действие, като регистриране или уведомяване на длъжника по вземането по кредит, предоставено като обезпечение. Въпреки това държавите-членки може да изискват изпълнението на формално действие като регистриране или уведомяване за целите на възникване, действителност, сключване, ред, изпълнимост или допустимост като доказателство спрямо длъжника или трети лица.

До 30 юни 2014 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад дали настоящият параграф продължава да бъде целесъобразен.“;

б) добавя се следният параграф:

„3. Без да се засягат разпоредбите на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 г. относно неравноправните клаузи в потребителските договори (*) и разпоредбите от националното законодателство във връзка с неравноправните клаузи в договорите, държавите-членки гарантират, че длъжниците по вземания по кредити могат да се откажат законосъобразно в писмена форма или по друг равностоеен законоустановен начин от:

i) правата си на прихващане спрямо кредиторите по вземане по кредит и спрямо лица, на които кредиторите са прехвърлили, заложили или по друг начин са предоставили вземането по кредити като обезпечение; и

ii) правата си, произтичащи от правилата за банкова тайна, прилагането на които би попречило или ограничило възможността на кредитора по вземането по кредит да предостави информация за вземането по кредит или за длъжника за целите на използването на вземането по кредити като обезпечение.

(*) ОВ L 95, 21.4.1993 г., стр. 29.“.

7. Член 4 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната буква:

„в) вземания по кредит — чрез покупка или придобиване и чрез прихващане на тяхната стойност или приспадане на тяхната стойност за изпълнение на съответните финансови задължения.“;

б) в параграф 2 буква б) се заменя със следното:

„б) в споразумението за предоставяне на финансово обезпечение под формата на залог страните са се споразумели за оценката на финансовите инструменти и вземанията по кредит.“;

в) параграф 3 се заличава.

8. В член 5 се добавя следният параграф:

„6. Настоящият член не се прилага за вземания по кредит.“

9. След член 9 се вмъква следният член:

„Член 9а

Директива 2008/48/ЕО

Разпоредбите на настоящата директива не засягат Директива 2008/48/ЕО.“

Член 3

Транспониране

1. До 30 декември 2010 г. държавите-членки приемат и публикуват законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно информират Комисията за това.

Те прилагат тези разпоредби от 30 юни 2011 г.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 5

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 6 май 2009 година.

За Европейския парламент

Председател
H.-G. PÖTTERING

За Съвета

Председател
J. KOHOUT